

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δέν ζητούνται εκατομμύρια δια λιμένα διότι λιμένα έχουν έτοιμον. Ζητούνται ολίγες χιλιάδες δραχμών δια την κατασκευή ενός δρόμου προς το Διακόφει.

Βοηθήσατέ μας. Ας φρεσθύνω κατω μέρος οι λόγοι, και ας κατέλθωμεν δλοι όμοι ήνωμένοι εις ένα όγωνα πυροσβεσμένον να σώση την νήσον μας, και να εξασφαλίσω εις αυτήν καλύτερας ήμέρας.

(*Επ. Σελ. *Εργάνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ο κυθηριακός λαός διά ψηφισμάτων των κοινοτήτων του έστράφη όριστικός προς την παλαιάν Διακόφει διά να θεμελιώσει εκεί την συγκοινωνιακήν του Σωτηρίαν.

Τό Διακόφει ήτο, εινε, και παρομοίως ή καταλλήλοτα φασική τοποθεσία ή έξυπνη τοσούτο το σύνολον της νήσου μας.

(*Επ. Σελ. *Εργάνων)

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42 : ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΠΕΜΠΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1927—ΑΡΙΘ. 42

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΗ ΗΠΕΙΡΟΣ

Όταν έφθασα εξ Αυστραλίας εις την Αίγυπτον, αντήντησα περιγεγραμμένους άνα τάς όδοις του Port Said τους διακοσίους Έλληνας μετανάστες έτοιμους προς άναχώρησιν διά την ίδιαν ήπειρον, από την όποιαν και εγώ μόλις είχον επανέλθω. Οί πλείστοι ήσαν Έθιοπείς, Σιερεολεωνάδες και Μακεδόνες πάντες δέ σθεδόν άγρόται και οι περιούσιοι έργαται και όριμοι άνδρες. Έλάττωτοι ήσαν τεχνίται. Έοικατοσαν πλησίον ενός όμιλου εξ αυτών έξωθεν του Έλληνικού Προξενείου, και τοις ήρώταρα πως μετέβαινον εις την Αυστραλίαν χωρίς να γνωρίζουν την άγγλικήν γλώσσαν και τις συνθήκας των εκεί έργασίων, και αυτοί μου άπήντησαν ότι το πάγμα δεν είχε σημασίαν, διότι είχαν χέρια διά να δουλέυσουν! Και διαν πάσαν τους ήρώτησα διά ποίον λόγον δεν παρέβαινον να έργασθουν εις τον τόπον τον, έπεισαν να με πληροφορήσουν όμοσφώνως πάντες, ότι ή ζωή εις την Έλλάδα κατήντησε πλέον πολύ στερητική. Έλπιούσαν μόνον διότι έχρησθήσαν διά να φύγουν. Έβαλαν όποδίκη τα σπύτια των και τα χωράφια των, ή επώλησαν αυτά διά να καταθέσουν την άπαιτούμενην ύπό της άυστραλιανής κυβέρνησεως έγγύησιν, και διά να κάμουν τα ναύλα του ταξειδιού των.

πολλών χιλιάδων Έλλήνων. Δύναμαι άλλως ιε να βεβαιώσω τον φίλον μου κ. Καφαντάρη, ότι το ληφθέν εν τω Συντάγματι μέτρον οδόόως πρόκειται να συγκινήση τους σημερινούς μετανάστες μας, διότι ή έμπιστοσύνη των προς το Έλληνικόν Κράτος δια παντός διατηρώς απολύτως. Χρειάζεται άλλον είδος έργασια εν Έλλάδι διά να περιούσιον του λοιπού να έμπιστευόνται τα χέριατά των εις τας Τραπεζάς της Πατριδος των οι μετανάστες μας, και άκόμη διά να έπιστρέψουν και οι ίδιοι εις τας έστίας των. Η μόνιμος έγκατάστασις των Έλλήνων εις τας ξένας χώρας, εις τας όποιας ζούν, εγινενικθή πλέον εύθιγία, και ή άγορά έπ' αυτών κτηρίων και γης εινε γεγονός κοινόν και σίγηδες.

τό έτος 1589, αναγορεύονται προς το μέρος του Νοτίου Πόλου οι λατινικοί λέςεις Terra Australis. Τούτοστι, ή ή νότιος ή μεσημβρινή. Την ύποτιθεμένη λοιπόν ως ύπαρχουσαν άλλ. άγνωστον έως τότε αυτήν ήν, άνεζητήσαν ν' άνεψουν διάφοροι θαλασσοπόροι της εποχής εκείνης και κυρίως Πορτογάλοι και Ισπανοί. Εξ εκ των τελευταίων τούτων, ο πλοίαρχος de Quiros διερχόμενος την Ταϊτήν κατά το έτος 1606, ένόμισεν ότι άνεκάλυψε την άναζητούμενην ήπειρον, εις την όποιαν και έδωκε το όνομα Australia del Espiritu Santo, (του Αγίου Πνεύματος) προς τιμήν του βασιλέως της Ισπανίας Φίλιππου του τρίτου, όστις ήτο τότε άυστραλική προκηρύξις και σέγγος άλλης όμοιας. Πριν όμως ο de Quiros προφθάση να διορθώση το λάθος του, διότι ή γή, την όποιαν άνεκάλυψε, δεν ήτο ή σημερινή ήπειρος, ήναγκάσθη εν μέρει υπό του κακού καιρού και εν μέρει υπό της άνάγκης συμπεριφοράς του πληρώματος του πλοίου του, να έπιστρέψη εις το Περού. Ο όπαλοαρχος όμως αυτού όνόματι Louis de Torres, όστις συνέχισε την αναζήτησιν, άπεκάλυψε ότι ή Australia του νήσου άνέκοσσα εις τον όμιλον των νέων Έθριδων. Πάντως ή ανακάλυψις του de Quiros

έδωκεν άφορμήν να γραφή και το πρώτον βιβλίον περί Αυστραλίας, το όποιον έδημοσιεύθη το έτος 1610 υπό τίτιον ύπομνήματος, και άφιερώθη εις την Α. Μ. τον βασιλέα της Ισπανίας. Το βιβλίον τούτο φέρει τον τίτλον : Ε'Ανακάλυψις υπό του Capitau Pedro Fernandez de Quir, του τετάρτου μέρους της Γης, της άγνωστων Australia, της πλουσιωτάτης και γονιμοτάτης. Τους θαλασσοπόρους αυτούς ήκολούθησαν βραδύτερον άλλοι, εν ος και τινες Γερμανοί και Όλλανδοί, όστινες έπληρώσαν και άνεκάλυψαν τας δυτικές ακτάς της Αυστραλίας χωρίς όμως και να έλκυσθουν από το έδαφος της γης της, όστε να προβούν εις εύθείας εν τω έσωτερικώ έρειναι, διότι, ως αναφέρουν εις τας σημειώσεις των, ή γή ήτο άγονος, οι δε Ιθαγενείς της κάτοικοι ήσαν άγριοι, μαύροι και άβάρβαροι. Έπ' πλέον δε έσκληροί, πτωχοί και κτηνοόεις. Κατά το 1629 ο Francis Pelsart έπαύων πολεμικώ πλοίου έφθασεν επίσης εις τα δυτικά παράλια της Αυστραλίας, άφ' όπου όμως ήναγκάσθη να επανέλθω εις την Ιάβαν εκ της όποιας είχαν εκκινήσει, λόγω στάσεως του πληρώματος του. Ολίγον βραδύτερον άπεστάλη εις την Ιάβαν νέος Γερμανός διοικητής, ο Anthony van Diemen.

τος το έτος 1642 άπεστάλη μετά δύο πλοίων τον γνωστόν ήδη θαλασσοπόρον άνα τας νήσους της Ασίας Abel Tasman, να προβή εις όσας ήδύνατο ανακαλύψει κατά μήκος των νοτίων θαλασσών. Πράγματι ο Tasman άφωσ κατήλθε τον Ινδικόν όκεανόν έστρεψε κατ' εύθείαν προς το σημειον, ένθα εύρίσκειτο ή σημερινή νήσος Tasmania, εις την όποιαν ως έφθασεν άπεβιβάσθη και όνόμασεν αυτήν γήν του Van Diemen προς τιμήν του άποσταυλάτος αυτών κυβερνήτη της Ιάβας. Η νήσος μετενόμασθη βραδύτερον, κατόπιν άποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου της το 1856 εις Tasmania. Όταν ο Tasman εις δεύτερον ταξίδιον, το όποιον έκαμε κατά το 1644 και έτάραξε εις άνεψείραν διόδον προς τα νότια της Νέας Γουινέας, φαίνεται ότι παρετήρησε την Αυστραλιανήν ήπειρον. Το ήμερολόγιον του άπώλειται, δυστυχώς, και δεν κατέστη δυνατόν να έξακριβωθή καλώς τί συνέβη, όστε να μη πληρώσθη την ήπειρον. Πάντως όμως άνέφερε και έσημείωσεν επί του χάρτου του σιμπαγλή γήν μεταξυ των στενών του Torres.

Έπειτα τον καθήκον προς την χώρα μας, όμίλησα εις αυτούς περί Αυστραλίας και της εκεί ζωής και των εργασιών των Έλλήνων, και τοις είπον ότι δεν έβλεπον τους λόγους διά τους όποιους να έπρεπε να εγκαταλείψουν τον τόπον των και να ομφθούν εις μίαν τόσο μακρινήν και ξένην χώραν με την άμφιβολίαν του μέρους. — Κύριε, — μου άπήντησε τότε εις εξ στήθων — διαν θα καθίσετε και οείς λίγο καιρό εις την Έλλάδα, τότε θα καταλάβετε καλά τους λόγους που μας κάνουν να γίγουμε από την πατρίδα μας !

ΧΩΡΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Χώρα μακρινή εις την όποιαν κυρίως μετανάστευον οι Έλληνες ήτο ως γνωστόν ή Αμερική. Από ολίγων όμως έτών και άρ' ής ή άθρόα μετανάστευσις Εύρωπαίων εις Αμερικήν σπουδαίως περιορίσθη, νέα ήνοιξαν όδοι εις τους μετανάστες μας. Μία όδος ή και σημαντικώτερα σήμερα εινε ή προς την Αυστραλιανήν ήπειρον άγορά. Η ήπειρος αυτή δεν έγένετο άκόμη εύρώς γνωστή εν Έλλάδι όπως ή Αμερική, ές τίτιας του περιορισμένου εισέτι αριθμού των εν αυτή Έλλήνων, και της δυσκολίας τυχών ταξειδίων επανόδου των μετανάστων μας λόγω της μακράς άποστάσεως, ήτις εινε διπλάσια ή και πλέον της μεταξυ Έλλάδος και Αμερικής ταχύτητος. Μέρη εν Έλλάδι εις τα όποια εινε όπωσδήποτε περισσότερον γνωστή ή Αυστραλία, εινε τα Κύθηρα, ή Πάχη, ή Σάμος και το Καστελλόριζον, διότι εκ των μερών αυτών κατέγονται οι περισσότεροι Έλληνες μετανάστες.

Αφ'εκα τους άνθρώπους εκείτους με την ενωμένην πεποίθησιν εις την ψυχρήν των, δι' α' άγαθά τα όποια ζητούν εύθιγοκται έξω της πατρίδος των, και ένδυνάμειον συγχρόνως τον ήμερήσιον ύπνον της Αυστραλίας, όστις δεν παραλείπει εύκαιρίαν χωρίς ν' άσολήθω με τους μετανάστες μας. «Ένα νιού Κρίστας μέδε, Ένα νέον χρυσιογεννητικό κιδώτιο, έφθασε πάλιν εις το Φοίμαντ από την Έλλάδα, έγραφε, ένθυμούμαι εν τίτλω κάποιε, μία μεγάλη εφημερίς του Σύννεϊ, επί τη άριετις πεντακοσίων Έλλήνων εις τον πρώτον Αυστραλιανόν λιμένα. Και τα οχόλια της εφημερίδος αυτής διά τους μετανάστες μας ήσαν πι κορότατα, και θύγοντα κάθε Έλληνικήν ημισυμίαν. Αυστηρώς το κακόν έξασκολευεί, χωρίς εν τω μεταξύ οι Έλληνικοί Κυβερνήσεις να φροντίζουν να εβρουν τον τρόπον, διά του όποιου θα συγκεντρωθούν έντός της χώρας μας οι διασπορευμένοι εις την ξένην πλουτοπαγωγικά χείρες.

Αλλ' ή Αυστραλία δεν εινε άγνωστος μόνον εις το πολύ έλληνικόν κοινόν. Εινε εν πολλοίς άγνωστος και εις τους κυβερνήτας μας, και εις τους διανοούμενους μας, και εις τον τύπον μας. Θεωρείται ως μία χώρα ήμιπολιτισμένη, ως μία απλή άγγλική άποικία ή όποια δεν έχει παρά εύκαλύπτους, και δεν παράγει παρά ολίγο σιτάρι και ολίγο κρέας, και της όποιας μερικοί νέοι έσκατωθήσαν ως στρατιώται εις τα Δαρδανέλλια κατά τον μέγαν πόλεμον. Η Αυστραλία όμως δεν εινε αυτή. Εινε όλόκληρος νέος κόσμος, μία ήπειρος σημαντικωτάτη με ολίγον άκόμη σχετικώς πληθυσμόν, αλλά με μεγάλην παραγωγήν και πλούτον, και χώρα θαυμασίως όργανωμένη και όδγηρομένη σωφρόνως και σταθερώς προς ένα τέλειον και τεράστιον οικονομικόν και κοινωνικόν μέλλον.

Ο Βασιλεύς του Charleville. Ούτω άποκαλούν οι Αυστραλοί τον συμπολίτην κ. Χαράλκον Παν. Κορώνην. Δραστήριος, εύφυς, τολμηρός έπιχειρηματίας ο κ. Κορώνης, έχει επίστρεψι την άγάπην και τον σεβασμόν πάντων. Πρόεδρος διαφόρων φιλανθρωπικών σωματείων και δημοτικών συμβούλων Charleville, έχει άποβή ή ψυχή πάσης κοινωνικής δράσεως εις την περιφέρειάν του. Κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ήν διά της ικανότητός του έδημιούργησε, γνωρίζει να χρησιμοποιοι αυτήν καταλλήλως εις έργα πρόδου. Τό έχάτως κτισθέν ένδοξοείν του έκστεισε, μόνον αυτό, πενήτηντα χιλιάδας λίρας Άγγλιας. Ός οικογενειαρχής εινε πρότυπον. Η σύζυγός του κ. Εύσυχια, θυγάτηρ του μακαρίτου Ιερέως Φωκά, μετέγχε ζωηρώς εις την όλην δράσιν του σύζυγού της. Τίπος δέ και ύπογραμμής σημαής Έλληνίδος, μορφώνει τα τέκνα της με όλην την έπιμέλειαν, ήτις έχορακτηρίζει την οικογένειαν του Λευτού πατρός της. Ο κ. Κορώνης ίδρυσε έχάτως μέγαν οίκον εν Sydney είταγωγής και έξαγωγής προϊόντων, όστινος οι έργασια καθ' έκάστην λίαν έπιτυχώς εύρύνονται. Τα Κύθηρα εινε υπερέρρα, διότι έχουν τέκνα εν τη ξένη ως ο κ. Κορώνης.

Η Αμερική πρώτη κατενόησε την μεγάλην σπουδαιότητα της Αυστραλίας και ήρρισε πρό πολλού να καλλιεργή μετ' αυτής στενάς έμπορικας και βιομηχανικάς σχέσεις. Δεν διατάζει δέ να κηρύττω διά του στόματος των διακεκοσμένων οικονομολόγων της, ότι ή Αυστραλία θα εινε ό σιτοβολών της εν τω μέλλοντι, και όταν το ίδιόν της έδαφος δεν θα έπαρηκν πλέον να διχρήση τον αυξανόντα πληθυσμόν της.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΤΙΜΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Διά τους άγνωστας τα της ανακάλυψεως της Αυστραλίας, παραθέτω εν περιλήψει γεωγραφικάς πινας και ιστορικάς περί αυτής πληροφορίες.

Εξ Γεωγραφικών χάρτας του άνατολικού και του δυτικού ήμισφαιρίου δημοσιονθέντας

Τό ζήτημα της μεταναστεύσεως δεν έμελετήθη οοδωώς ποτέ εν Έλλάδι, ούτε ένθιχθη όπως έπρεπε, παρά κατ' άραία διαστήματα και όάσεις έγένετο λόγος περί μεγάλων χρηματικών έδωσμάτων εκ του έξωτερικού! Σήμερον, και μετά την ένδικήν καταστροφήν και τας έπισωποσθενείας άνωμαλίας και έριδας, το ζήτημα της μεταναστεύσεως παρημελήθη τέλειως. Τό Κράτος φαίνεται άσυνολοούμενον μόνον διά την έποικισμόν των αποσπέντων του, και την αύξηση των φορολογιών του. Και διαν όμιλώ περί του ζητήματος της μεταναστεύσεως δεν έννοοι θέβαια την λήριν, μετρον όπως έκείνα τα πεοι κατοχυρώσεως εν τω Συντάγματι των εν τας Τραπέλαις καταθέσεων εις γονόν, αλλά περ λήψεως μέτρον διά το σπουδαίον ζήτημα του έξασκολιθούτος έκπατρισμού

Μετά τους Ισπανούς, τους Πορτογάλους και Γερμανούς ήλθεν ή σειρά των Άγγλων. Ο Άγγλος William Dampier έπαδισθείς περιεπαικώ πλοίου, εξ εκίνων τα όπλα κατά το τέλος της 17ης εκατονταετηρίδος διετρεχον τοιμηρός τους Έκωνούς και έλήστευον τα Ισπανικά κυρίως πλοία, άφωσ διήλθε το άκρωτήριον Χόρν και διέσχισ τον Ειρηνικόν Όκεανόν, έφθασε διά της Μαλακίας εις τα δυτικά παράλια της Αυστραλίας. Έκείθεν μετά τινος ταράχας τον συντράφον τον κατόρθωσε να ελατρώψη εις την Άγγλίαν, ένθα έδημοσίευσεν ένθεσιν του ταξειδιού του, εκ της όποιας, ως φαίνεται, άπεστάλη το 1699 ως κυβερνήτης του πλοίου «Boebuck» να έκτελέσθω προσεκακήν χωρομέτρησης της ακτής, την όποιαν είχαν ήδύνατο. Καί οι δύο όμως δυστυχώς έπισκέψαι τον εχον γίνει εις το μέλλον στείρον και άγονον μέρος του παλαιακού Αυστραλιανού έδάφους. Η έκθεσις του Dampier περίελαδύνασα διάφορα έκπληρωτικά γεγονότα, έδωκερήθω ως μυθιστόρημα. Ως όμως άπεδείχθη βραδύτερον, ο Dampier ήτο προσεκτικός, αριωλήτης και παρατηρητικός έρευνήτης. Παρά τας άπογοητευσείας τον αυτάς ο Dampier άνιπομόνει ν' ανακαλύψη περισσότερα πράγματα περί Αυστραλίας, και διά τούτο άπεκάσισε την φοράν αυτήν να διενθνήθω προς τ' άνατολικά της παράλια διά της όδοι της βορείου ακτής της Νέας Γουινέας. Ούτω τον Δεκέμβριον του 1699 εγκατέλειψε το Timor διά την έπαχειρίσιν του. Πλέον όμως μακρόθεν των άκτών της νέας Γουινέας, εύρέθη άήγνης παρά την ακτή της Νέας Ιρλανδίας, την όποιαν έθωρήσαν ως μέρος της κυρίας νήσου. Κατευθύνθηκες κατόπιν προς νότον, ήγκν ροβόλησεν εις ένα νέον βορρτανικόν λιμένα, ήτο όμως διατυπικός από το θέμα ενός έξοσιον εν ενεργεία ήφαστειον προς το στόμα του σημερινού στενού Dampier. Όταν δέ ήδύλησε να κατεβήνθω προς δυσμάς πάλιν, άπεκλείσθη υπό ισχυρόν νοσηνατολικών άνέμων. Διά τον λόγον αυτόν έστράφη κατά μήκος της πραγματικής προς δυσμάς ακτής της νέας Γουινέας και εγκατέλειψε πάλιν άνεξέφυκτον την άνατολικήν Αυστραλίαν.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Επί έβδομήκοντα έτη μετά τον Dampier τίποτε δεν είχε γίνει γνωστόν περί Αυστραλίας. Άπώχε όμως άρκτον ύλικόν προς συζητησιν, διάφοροι δέ έπιστήμονες συνέκρινον τας διαφόρους έκθέσεις των έξερευνητών. Τά συμπεράσματά τους, εις τα όποια κατήλθον, ήσαν παραδόξως έμφαμένα. Τίλος εύρέθη ή κατάλληλος εύκαιρία, ήτις έδωκε τελειοτικόν τέμα εις όσας τας περί Αυστραλίας συζητήσεις.

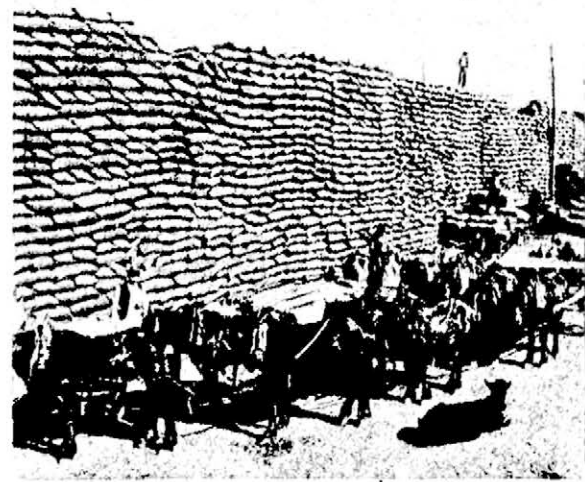
Κατά το έτος 1768 ο Άγγλος λοχαγός James Cook άπεστάλη ως κυβερνήτης του πλοίου «Endeavour» να μεταφέρη άμάδα έπιστημόνων εις την Ταϊτήν, εις την όποιαν οι έπιστήμονες αυτοί θα ένήργουν άστρονομικάς παρατηρήσεις. Ο Cook περιέλαβε το άκρωτήριον Χόρν με διαταγής ν' αναζητήσθω έμμελώς τα ίχνη μιας νοτίου εν τη Ειρηνική Όκεανώ ήπειρου. Όταν ή έργασία εις την Ταϊτήν τέλεισεν, ο Cook επορεύθη κατ' εύθείαν προς τας δύο νήσους Tasmania και Νέαν Ζηλανδίαν, τας όποιας και περιέλαβε κατασκοπεύων χώρας αυτών και άποδεικνύων κατά τον περιούσιον ότι αυτές ήσαν νήσοι και ότι οδεμείαν σνοσχην είχαν με άναθνήκοντες άλλην νοτίαν Γήν. Έαθιμόν δέ να έπισκεφθώ και άλλας τινάς άνακαλύψει του Τάσιαν, έστρεψε την πρόβη του πλοίου του κατ' εύθείαν πάλιν προς την Tasmanian. Δεν ήτο όμως μακράν άπό αυτήν, όταν μία εύτυχής θύελλα όθρησε

Τὰ περίεργα πρόβατα τῆς Αὐστραλίας, οἱ σιωπηλοὶ δημιουργοὶ τῆς βιομηχανικῆς Ἀγγλικῆς δέξας.

Αναγλυφικὸς Χάρτης Αὐστραλίας, σαφὲς δεῖκνουν τὰ ὄρη, τὰς λίμνας, τοὺς ποταμούς καὶ τὰς πεδιάδας.

Χιλιάδες πρόβατα αἰτοῦ ἀναμένουν εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς τοῦ ἐσωτερικοῦ τὴν μεταφορὰν τοῦ εἰς τὰ παράλια.

Γνήσιος τύπος Νταγκενὺς Αὐστραλὸν ἐκπολιτισθέντος, τῆς περιφέρειας τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας.

Θαυμάσιος Ταῦρος, ἡλικίας δεκαεπτῶ μηνῶν, πωληθεὶς εἰς κτηνοτροφικὴν ἐκθεσιν ἐν Αὐστραλίᾳ, ἀντὶ πέντε χιλιάδων Ἀγγλικῶν λιρῶν.

Ἐξάστιος κριός, πωληθεὶς εἰς κτηνοτροφικὴν ἐκθεσιν ἐν Αὐστραλίᾳ ἀντὶ τριῶν χιλιάδων Ἀγγλικῶν λιρῶν.

αὐτὸν πρὸς βορρᾶν. Καὶ τότε, κατὰ τὴν 6ην πρωΐνῃν ὥραν τῆς 20ῆς Ἀπριλίου τοῦ 1770, πρῶτος ὁ λοχαγὸς τῶν Hicks εἶδε ἕνα μακρὸν στενὸν γῆς πρὸς τὸ βορρὴν δυτικὸν μέρος. Ἡ Αὐστραλιανὴ ἥπειρος εἶχε πλέον ὁριστικῶς ἀνακαλυφθῆ.

Μετά τετράμηνον ἐργασίαν καὶ τινὰς περιπετειὰς καὶ ἐξερεύνησιν μεγάλου παραλιακοῦ μέρους καὶ μέρους τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὁ Κόμης βεβαίως τέλος εἶχε πλεῖστοι κατὰ μῆκος τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς μεγάλῃς ἡπείρου, ἀπεγνώστη εἰς μίαν μικρὰν παρὰ τὸ ἀνακαλυφθὲν στενὸν νῆσον, καὶ ἐκεῖ, τὴν 21 Ἀπριλίου 1770 ἐνέστη τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος τοῦ, καὶ εἶπε κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ὀνόμασε δὲ τὴν νέαν χώραν Νέαν Νοτίον Οὐαλίαν. Ἐκτοτε καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ Ἀγγλία ἐκωλύσθη ἀποκλῆσαι τὴν Αὐστραλιανὴν ἥπειρον. Ὁ δὲ Κόμης κατόπιν νέων λαμπρῶν ταξιδίων πρὸς διάφορα σημεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῆς βορειοανατολικῆς Ἀσίας, μεταβὰς κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1778 - 79 εἰς τὴν Χαβάην, ἐφρονέθη εἰς μίαν ἀντιχὴ μὲ τοὺς Ἰαπωνεῖς σημερινῶν. Τοιοῦτον ὑπέθεσε τὸ τέλος τοῦ μεγάλου καὶ περιπετειώδους αὐτοῦ θαλασσο-

πόρου, τοῦ τόσον δοξάσαντος καὶ πλουτίσαντος τὴν πατρίδα τῶν Ἀγγλίων. Ἀλλὰ καὶ ἡ πατρίς τοῦ εἰμυῖον αὐτόν. Διάφοροι ἀνδράνες τὸν ἠγείσαν, μέγας δὲ τοιοῦτος ἠνέχθη ἐν Σὺδνεϊ, εἰς τὸ μοναστεῖον τοῦ βασιλέως διεσώθησαν καὶ πλεῖστα λείψανα τοῦ πλοίου τοῦ καὶ τῆς ζωῆς τοῦ.

Ἦδη ἡ Αὐστραλία διατηρήσασα τὸ γεωγραφικὸν τῆς ὀνόμα Australia, ἐξενεχθεῖσα κατ' ὅλον τὸ μῆκος καὶ πλάτος καὶ διατεταμένη εἰς ἑξὶ μέρη, ἑξὶ δηλαδή κρατῆ, ἀπέτελεσεν, ὅμοι μετὰ τῆς νήσου Τασιμανίας, τὴν Αὐστραλιανὴν Ὀμοσπονδιακὴν Συνταγματικὴν Πολιτείαν ὑπὸ τὴν σοσιαλιστικὴν ὀνομασίαν «Common-wealth», δηλαδή «Κοινὸς πλοῦτος».

ΤΟ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον χαρακτηρίζει τὴν νησιωτικὴν αὐτὴν ἥπειρον, εἶνε τὸ πλοῖον καὶ ποικίλον τῆς ἐδάφους, καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ κλίματος εἰς τὰ διάφορα αὐτῆς σημεῖα. Τὸ ἐδαφὸς τῆς ἔχει ἑκταὶ 2.974.581 τετραγωνικῶν μιλίων, ἐκτείνεται δὲ ἀπὸ βορρᾶν πρὸς νότον περὶ τὰ 2.000 μίλια, καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν

πρὸς δυσμὰς περὶ τὰ 2.400. Περὶ δὲ τὰ πέντε δέκατα τρίτα τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εὐρίσκονται πρὸς τὰ ἰσοπλάγια σημεῖα τῆς Γῆς εἰς ἰσόθρονον ὥστε ἡ βορειοτέρα ἄκρη τῆς ἡπείρου ἔχει ἀντιστοιχίαν πρὸς τὰ νότια μέρη τῶν Ἰνδιῶν ἢ τῆς Κενιάνας, ἢ δὲ κατωτέρα ἐνθα ἡ Τασιμανία, ἢ ἀντιστοιχίαν πρὸς τὰ νότια τῆς Γαλιτίας ἢ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ ὕψος τῆς αὐστραλιανῆς ἐπιφανείας ὑπερβαίνει κατὰ τι τοὺς 7.300 πόδας.

Λόγῳ τῆς διαφορᾶς τῶν κλιμάτων τῆς, ἡ Αὐστραλία διαιρεῖται εἰς διαφόρους κλιματολογικὰς ζώνας μετὰ ἀλλήλων μεταξὺ τῶν ἐδαφικῶν παραλλαγῶν. Εἰς τὴν νοτίαν π. χ. ζῶνῃ, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Τασιμανία, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Βικτωρίας, μέγα μέρος τῆς Ν. Ν. Οὐαλίας, τῆς Νοτίας καὶ τῆς Ἀντικῆς Αὐστραλίας, τὸ κλίμα εἶνε ὁμοιον καὶ εἰς μεγάλῃν ἀναλογίαν πρὸς τὸ κλίμα τῆς Νοτίου Γαλιτίας ἢ τῆς Βορείου Ἰταλίας.

Εἰς τὰς περιφέρειας αὐτὰς εὐρίσκονται πλοῖοι γεωργικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἐκεῖ ταμέντοι ἀγροὶ οἶτον, καὶ εἰς αὐτὰς καλλιεργεῖται ἐξόχως θανάσια τὰ μήλα, ἢ ἀχλάδια, τὰ δαμάσκηνα καὶ τὰ κεράσια. Εἰς τὴν κεντρικὴν ζῶνῃ τὴν περιλαμβανόμενῃν μέρη δίων τῶν διαφόρων διαμερισμάτων, ἐκτὸς τῆς παραλιακῆς ἀκτῆς, τὸ ἐδαφὸς χρησιμοποιεῖται σχεδὸν καθ' ὅλον τὸν εἶδος εἰς τὴν ποιμνιοδοτικὴν προβάτων. Προέβλεψαν ὅμως ὥστε νὰ παραμεινῇ καὶ ἀρκετὸν ἐδαφὸς διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς σιταρῆς, τῆς ροδάκνης, τῆς ἐλιάς καὶ τῆς σικῆς.

Εἰς δὲ τὴν βορείαν ζῶνῃν περιλαμβάνονται τὸ βορρὴν διαμέρισμα καὶ τὰ βορρῆα ἄκρη τοῦ Κοντίναν καὶ τῆς Ἀντικῆς Αὐστραλίας, τὸ ἐδαφὸς παράγει ἀφθονίαν ἰσοπλάτων φρούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων μάνγκους, ἀνανάδες, κόκκους καὶ μπανάνες. Ἡ ἐσωτερικὴ δίκως ἐκτασὶς τοῦ βορείου αὐτοῦ ἐδάφους χρησιμεύεται κυρίως διὰ τὴν κτηνοτρο-

φίαν.

Ἐξ αἰτίας τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, ἡ Αὐστραλία δὲν ὑπόκειται εἰς ἐξαιρετικὰς καιρικὰς μεταβολὰς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κλίμα τῆς εἶνε περισσύτερον εὐκρατον ἀπὸ ἄλλας ἡπείρους, εὐρισκομένης εἰς τὸ ἴδιον μετὰ τὴν γεωγραφικὴν μῆκος. Δὲν ἔχει ὅμως ἀφθονὰ νερά ἡ Αὐστραλία, ὅπως συμβαίνει εἰς ἄλλας ἡπείρους. Αἱ ἐτήσιοι βροχαί, τὰς ὁποίας δέχεται, δὲν εἶνε πάντοτε ἐπαρκεῖς διὰ τὰς ἐδαφικὰς τῆς ἀνάγκας, ἀλλ' οὕτε καὶ ἀφθονοὺς ποταμούς ἔχει. Ἐλάχιστοι ποταμοὶ τῆς καὶ παραπλάσιοι εἶνε πλεῖστοι. Πλησίον τῶν παραλίων, καὶ ἱκανοὶ ἢ ἀρδεύουσιν μεγάλας ἐδαφικὰς ἐκτάσεις, ὡς π. χ. ὁ Murrumbidgee, ὁ Murrumbidgee καὶ εἰς ἀπὸ τῶν μακροτέρων ποταμῶν τοῦ κόσμου, φθάνων εἰς μῆκος 2.310 μιλίων. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἔχει ἐπίσης ποταμούς τινὰς, οἱ ὁποῖοι ὅμως κατὰ τὴν θερμὴν ἐποχὴν ξηραίνονται, καὶ σχηματίζουν δια-

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΩΝ - ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Σπώνιος εις την νύσον μας έλαβε χώραν τελετή τήσων επιβάλλουσά καί τήσων μεγάλων σημασίας, όσον ή τελετή τής ενάρξεως τής κατασκευής τής οδού 'Αρωνιαδικών - Διακοφτίου.

Τήν 26ήν λήξαντος μηνός, ήμεραν Κυριακήν καί ώραν 9ην μ.μ. πλήθος λαού συνεκέντρώθη εις τό χωρίον 'Αρωνιαδικά διά να πανηγορίση τήν πραγματοποιήσιν του μεγάλου του όνειρου καί να ένωσιν τās εχθράς του εις τās εχθράς των Ιερών μας διά τήν άποδόσην του εύδοκίου του.

Όλιγον πρό τής όρθοδόξου διά τών άγιασμών ώρας προσήλθεν εις τόν τόπον τής τελετής ή 'Επιτροπή των έράνων εκ τών κ. κ. Π. Τσιτσίκου, Δημ. Κοινηνός, Παναγ. Μαλάνας καί 'Αλκ. Μανιά, τών λοιπών μελών τής κ. κ. Γ. Χαρχαλάκη, Ν. Καστρισιών καί Γ. Κασσιμάτη μη δυνθέντων ν' άναχωρήσουν έγκαιρώς, λόγω καλύματος, εκ Πειραιώς, μετά ταύτην δέ οι κ. κ. Πρόεδροι των κοινοτήτων καί οι κοινοτικοί σύμβουλοι, καί εύθες κατόπιν τούτων οι εύγενείς καί άδαπάνως προσφερθέντες διά τήν τέλεσιν του άγιασμού αιδεσιμώτατοι Ιεροί Μηνάς 'Αρώνης, Κυριάκος Χλαμπίας Οικονόμος, Διονύσιος Κουλέντιανός, Γεώργιος Κασσιμάτης καί Γεώργιος Κεντροτής.

— Η τέλεσις του άγιασμού.
— Οι έκφωνηθέντες λόγοι.
— Η έναρξίς καί θεμελίωσις του δρόμου.

Όλιγοι πέραν τής οικίας του κ. Ευστρατίου Παπαδοπούλου καί εις τήν γωνίαν τής δημοσίας οδού Ποταμού - Αρωνιαδικών επί του σημείου ακριβώς τό όποιον είχαν χαράξει οι μηχανικοί κ.κ. Σχίμλερ καί Μινωρμμάτης ως άφετηρίαν του νέου έργου, έτυποετήθη τράπεζα μεθ' όλων των δια τών άγιασμών αναγκαζόντων, κάθοντες δε κίττης εργαλεία διάφορα. Τήν 9ην μ.μ. άναρτίως ήρχισεν ή άκολουθία του άγιασμού υπό των ιερών. Τό θέαμα ήτο υπέρβουως ώρσιον. Πάντες κατείχοντο υπό μιάς άτυ-

νέυεται. Η δορεά του κ. Μεγαλοοικονόμου έπροξένησεν εύλόγως άρίστην έντύπωσιν. Πρός τόν εύγενή διοριτήν ή έπιτροπή έξέ-

της κοινότητος 'Αρωνιαδικών κ. Ρατίλειος Μαγονέζος πρόεδρος ζειπνον έν τή οικία του πρός τιμήν τής έπιτροπής έράνων. Κα-

Τό πλήθος παρακολουθεί μετ' εύλαθείας τήν ιεράν άκολουθίαν του άγιασμού.

φρασε τήν εύγνωμοσύνην τής. Μετά τό πέρας τής ώρας τελετής, ή συγκέντρωσις κόσμος ήρχισεν ν' άποσφρατίζεται τά έθια, ένθουσιωδώς σχολιάζων τήν έναρξιν τής κατασκευής του δρόμου. Αι κοινότητες καί τά χωρία των άντεπροσωπεύθησαν έπαρεκτάτως, παρό τās δυσχερείας τās όποι-ας παρενέβαλεν ή έσχατή του άλυσίματος των δημοτικών προέδρων. Η άπαρίμνησις καί ή άναγογή των όσμάτων όλων των παρεφερθέντων θά ήτο δυσχερές. Εύχριστον έντύπωσιν έκαμεν ή παρουσία των προσέδρων των κοινοτήτων καί των άντεπροσώπων των. Έκ Ποταμού παρέστησαν ό πρόεδρος τής κοινότητος κ. Γ. Κορωνάος μετά του κοινοτικού συμβούλου κ. Βερού Παναγιώτου. 'Από τ' 'Αρωνιαδικά ό πρόεδρος τής κοινότητος κ. Βασίλ. Μαγονέζος μεθ' άπαντος του κοινοτικού Συμβούλου. Επίσης ό πρόεδρος Φιλιγγιανών κ. Κοσμάς Φιλιγγίος μετά των

τά τό ζειπνον έθ' ή ή εύκαιρία να έκπαι- ήν διά μίαν εισέτι φορά ή άξία του άρχι-σαντος έργου καί ή ζωντανή συμμετοχή καί τό ένδιαφέρον του χωρικού λαού τής νύσον μας. Κατά τās επιδόσεις προσέλθον- έ εύκαίρετος νέος κ. Σωτήριος Κ. 'Αρώνης έχαιρετίς τήν 'Επιτροπήν εξ ύψους των χωρίων καί άποτεινόμενος πρός τόν κ. Τσιτσίκου ειπε τ' άκόλουθα:

«Τά χωρία μας κ. Τσιτσίκου όπως καί όλόκληρος ή νήσός μας αισθάνονται τήν ύποχρέωσιν επί τή εύκαιρία τής σημερινής καί άληγομένης τελετής τής έναρξεως των εργασιών τής άμαετήρας οδού 'Αρωνιαδικών - Διακοφτίου να έκφράσωσι πρός ύμās τόν οχόντα τήν προ-

κατώρθωσιν να όρθοποδήσιν ή 'Ελλάς, έ-γραψε μεταξυ των άλλων μακροσκελών γραμμών διαφόρων επισημοτήτων τής έ-ποχής του τās ακολουθούσας άπλάς καί συν-τόμως λέξεις: 'Ε ρ ρ α ο θ ω μ ε ρ κ α ι π α λ ι ν ε ρ ρ α ο θ ω μ ε ρ. 'Υπερβυμίζω τās λέξεις αυτές διά να έκικυρώσω μίαν μεγάλην αλήθειαν ότι μόνον ή εργασία, ή άσκος εργασία εινε τό μοναδικόν κεφάλαιον πάσης άνθρω-πίνης προόδου, καί ν' άποδείξω συγ-χρόνως ότι μόνον δι' εργασίας καί όχι διά λόγων συνετελέσθη καί ή θεμελίω-σις του έργου τής οδού 'Αρωνιαδικών - Διακοφτίου. Τήν εργασίαν δέ ταύτην, ζητώ καί εκ μέρους των κατοίκων τής νύσον μας σήμερον. Τό έργον ήρχισεν. Η όσοχερης συντέλειος του έναλόκειται εις τās χείρας του κυθηραϊκού λαού. 'Ο-σον διά τās τυχόν συναντηθόμενας δυσ-χερείας καί τόν φθόνον, καί τά ψεύδη καί τās ουκαρίας, άτινες συμπαρο-μαρτούν άνυχώς εις κάθε έν 'Ελλάδι κοι-νωτική προσπάθειαν, δέν πρέπει νομίζω να διδής κανείς προσοχήν. Εινε γνωστόν άλλως τε ότι ό 'Ελλην κατηγορεί συνή-θως έκείνον τόν όποιον δέν ήμπορεί αυτός να κάμει. 'Ας εργαζώμεν λοιπόν καί ή-μείς όλοι όμοι κατ' ήν σοφήν ύπόδει-ξιν του ένδόξου συμπολίτου μας, διά να ίδωμεν μίαν ήμέραν τήν άγαπήτην νήσον μας φθάνουσιν εις τό άνοίχτον σημείον του πολιτισμού καί τής ευημερίας».

— Αι πρώται εργασίαι τής οδού.
— Η προσωπική εργασία.

Η 'Επιτροπή των έράνων, διανεμερεύου-σα τό έστέρας των ένγκυλων εις 'Αρωνιαδι-κά καί Φιλιγγιανικά, εύρεθη τήν επομένην πρωίαν λίαν έννοσις επί τό έργον. Δεκάς έρ-

εκ των μελών τής ύποψηνομένης ύποεπιτροπής. Μετά πάσης τιμής. Χρήστους Κ. Φιλιγγίος Πρόεδρος 251 Edward St. Παναγ. 'Αρώνης Γραμμα-τέας 470 George St. καί Γεώργ. Σαλά-βος Ταμίας 276 Brunswick St.» Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι οι συμπολί-τες του ήθελεσαν θά πράξουν τό καλ-κόν των πρός τήν ιδιαιτέραν των πατρί-δα τμή ή άνήκη εις τούτους ως συμ-λεστές του μεγαλύτερου καλού του έθνους ποτέ εις τήν νήσον μας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ

Πρώτην φοράν έφέτος από τής έπο-χής του μακαρίτη επισκόπου μας Κα-θαρά ένανελεύθη ή έσχατή τής 'Αναγι-γνωσις εις τήν παραθαλασσίαν 'Αγίαν Πελαγίαν. 'Από τήν παρομένην τής έ-σχατης ή εικών τής Παναγίας 'Ιλαριο-πόσης μεταφέρθη εις τόν ναόν τής 'Α-γίας υπό συνοδείαν πολλών ευσεβούς πό-μον, τήν δέ ήμεραν τής έσχατης, κατε-βόντων καί άλλων εκ Ποταμού καί των χωρίων, διεξήχθη μεγαλοπρεπής λειτουργία, μετά τήν άπόλυσιν τής όπας όλον τό πλήθος διεσκέδασε παρ' ήν ύλυσσαν μέχρι τής έσπέρας, καί καί-πιν έκείστρονε εις τόν οίκον του, άφού συνοδόνεσε μέχρι Ποταμού πάλιν τήν έ-κόνα τής Θεοτόκου. 'Εκ τής έσχατης ά-πονοίαν οι Καθαρίτες, λόγω πιδανής του άνέμου, όστις δέν τούς επέτρενε να έλθουν διά θαλάσσης ως έσκόπευον.

Τό ένταθα κατήσκημα τής Τραπέζης 'Αθηνών έδώρησε δραχμάς δύο χιλιά-δας διά τόν έπισκοπεύόμενον ναόν τής 'Ιλαριολόσης. Η δορεά έκαμε λοι-πράν έντύπωσιν.

Οι μαθηταί τής ιεράτης Γνωσμο-κής τάξεως, συνεχίζοντες τās άνά τήν νήσον έκδρομάς των, έφθασαν καί εν-ταθα ένθα καί έφιλοξενήθησαν. Η πρόσ έποδοχή των οχηματοειδών έπι-τροπή παρέδωκεν εις τούς μαθητάς καί τούς διδασκάλους των πλοίοιαν δείπνον. Εις τήν πλατείαν Ποταμού έλαβε χώ-ραν ή ήτοιχα σχολική επίδειξις του πιο δαναωργείου μας. Τά χωρία εξέτελε-σαν ένόπιον πλήθος Ποταμιτών διάφο-ρα παίγνια, άπηγγείλον άσματα καί έθ-ρευσαν έντοπίους χορούς μετά μεγάλης έπινυχίας. 'Ο κόσμος έμεινε ένδοξω-μένος. 'Επίσης εις τό δημοικόν σχολ-εϊον άσπόντων έλαβε χώραν ή ίδια έορ-τή, τής όποιος τό άποτέλεσμα έμαρτύρη-σεν, ότι προσεκτική καταβάλλεται φρον-τις υπό των διδασκάλων διά τήν άρίστην παιδαγωγικήν μόρφωσιν των τέκνων μας.

Εις τό χωρίον Καπουλιάνικα έτελε-σθη μεγαλοπρεπής καί δι' άρχιερουργίας λειτουργίας έφέτος ή έσχατή τής 'Αγίας Τριάδας, τή φροντίδι τής έπιτροπής του ναού, άποτελουμένης από τούς κ. κ. Γεώργ. Μαζαράκη, Παν. Γ. Κανέ-λιν, Διονύσιον Μακρήν καί Παν. Πα-νελίκιον. Πλήθος λαού είχε προσέλθει ά-πό τά περίχωρα, τήν δέ μεσημβρίαν πε-ρατέθη εις τόν οίκον του κ. 'Αδων. Μα-ζαράκη πλοίοιαν γεύμα, εις τό όποιον, έκτός του Μητροπολίτου, παρεκάθησαν καί άλλα έκλεκτά πρόσωπα. Η ήμέρα έ-πέρας μετ' διασκέδασιν εις τό δημοικόν προβάδι, από τήν όποιαν δέν έλει-παν ούτε ό χορός, ούτε τά βιολιά, ούτε τό κοσάκι. Εις τούς όργανιστάς τής έ-σχατης έσχατης καί έν γενει πρόσ πάντες τούς Καπουλιάνους άφείλονται θερμοί έ-παινοι.

Έξ αίτίας τής πρό μηνός διακοπής διά διαφόρους προφάσεις τής έπισκοπής τής οδού Ποταμού - 'Αγίας Πελαγί-ας, καί συνεπώς τής διακοπής τής συ-κοινωνίας μας, τό κοινοικόν ονυμοίον Ποταμού διά τηλεγραφήματος αβού-προς τό 'Υπουργείον τής Συγκοινωνίας καί τούς βουλευτάς του Νομού, έξήτει-σεν άμεσον διδόνθωσιν του άτόπου. 'Εκ τής διακοπής δέν ζημιούται μόνον ό τό-πος, αλλά καί τό Δημόσιον, τό όποιον ή άναγκασθή να προμηθευθή νέα σκίφρα δάν τό ύπόδεχοντα διακορπισθούσιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Η ένοριακή έπιτροπή του έν Ποταμ-ού των Κυθρών ένοριακού ιερού ναού τής 'Ι-λαριολόσης θεωρεί ύποχρέωσιν τής να κα-ταστήν γνωστόν πρός τούς Κυθρίους ότι ή 'Ασκητική άτμοσφαία διά τό άποσπάλ-σιν αυτής 'Ασκητικών μετέδωκεν δωρεάν εκ Κυ-λαίων καί Πειραιώς εις 'Αγίαν Πελαγίαν πάντα έν γενει τά πρόσ όργανισμύ του ν' υ-πό άπαιτηθέντα βιολιά, δι' όπιν καί ή 'Επι-τροπή ήμών έκφράζει καί δημοσίε τās ευ-χαριστίας τής πρόσ τε τήν 'Εταιρίαν, τήν εύγενέστατην πλοίαρχον αυτής κ. Σπύρον Μπλιάνη, καί τόν έν 'Αγία Πελαγία πρό-κτορα αυτών κ. Δημ. 'Αραπατζήν.

Έν Ποταμύ τή 27 'Ιουνίου 1927

Η 'Ε π ι τ ρ ο π ή Κυριάκος Χλαμπίας Οικονόμος, Γεώργ. Α. Κορωνάος, Στυλ. 'Εμμ. Θεοδωρά-κάκης.

Η στιγμή τής τελέσεως του άγιασμού επί του σημείου τής έναρξεως τής οδού Διακοφτίου.

ν.β.β.ς συγκινήσεως διότι διά πρώτην φο-ραν μετά τήν έναρξιν τής νήσου μας μετά τής ΕΛΛΑΔΟΣ συνετελέσθη έρτον τούτης μο-γάλης επαναστατικής καί ωφέλιμης ύπα-της συνδρομής των άπανταχού τής ε.π.ς εν-γένων τέκνων των Κυθρίων. Ο νύξ ύμων τήν στιγμήν έκαιενη εστρεφετο πρός τούς όνητευμένους μας, καί ουκ άνεχάχατος έ-πλημμυριαν τούς οφθαλμούς γερνών, πα-τερων καί μητέρων καί αδελφών. Κατα-λως εις ή στιγμήν έκαιενη να παραμείνη εις πάντα τούς παρευρισμένους αλητμονίτες.

Μετά τόν άγιασμόν ό πρόεδρος τής επι-τροπής έράνων κ. Π. Τσιτσίκας ωκλήθη πρόσ τό συγκεντρωθέν πλήθος εσπρας τήν σημάσαν του έργου, καί άποτίσας όρον ευ-γνωμοσύνης προς τούς συνδραμόντας αυτόν ομυπολίτας.

«Η όδός 'Αρωνιαδικών - Διακοφτίου, έδινσεν ό κ. Τσιτσίκας, διανοίγει νέ-ους όρίζοντας οικονομικής καί κοινωνι-κής προόδου έν τή νήσφ μας ως έξυτη-ρετούσα τό σύνολον αυτής καί ουχι έννι-της μόνον μέρους. Η συγκοινωνία μας, προσέθεσε, μετά του λοιπού κόσμου όρι-στικώς πλέον εξασφαλίζεται, καί αι ια-λαπρωρίαί τās όποιες ό λαός ύφίστατο επί μακρά έτη θ' άνήκουν έντός όλίγου εις τήν ιστορίαν».

Τό τέλος του λόγου έκάλυψαν ζωηρά ζητωκραυγαί καί χειροκροτήματα ύπέρ των δωρητών καί των πρωτεργατών του έργου καί τής όμονοίας καί άλληλεγγύης του Κυ-θηραϊκού λαού. Εύθες κατόπιν ό κ. Τσιτσί-κας πρώτος έδωσε τό σημείον τής έναρξε-ως του έργου άποσπάζας ιδιοχείρως λίθους τινάς εκ του τοίχου όστις θά έκρημνίζετο διά να διανοιχθή ό νέος δρόμος. Τόν κ. Τσι-τσίκου ένκολούθησαν δεκάδες άλλων χει-ρών, όντω δέ έντός όλίγων λεπτών τής ώ-ρας δέν ύπήρχε πλέον τοίχος παρά έπίπε-δος χώρος έφ' όύ έναπετέθη όγκώδης λί-θος θεμελίωσης του νέου έργου. Μετά ταύ-τα προσεφέρθησαν εις τούς παραστάτας διάφορα άναψυκτικά, καί άφθονος καί περι-ρμος όνος εκ μέρους των κατοίκων των 'Αρωνιαδικών.

— Δωρεά 28.000 δραχμών.
— Τό πέρας τής τελετής.

Ο παραστάς εις τήν θεμελίωσιν του δρό-μου γνωστός εις πάντας έλαιολιμνιχάνος σύ-μυ πόλιτης κ. Μιχαήλ Μεγαλοοικονόμος έδώρη-σεν εις τήν 'Επιτροπήν έράνων τό ποσόν των 28000 δραχμών ως έλαχίστην, ως ειπε, είσ-φοράν του διά τό κοινωφελές έργον, διά τό όπολον ό κάθε κυθρίος πρέπει να όπερηφα-

συμβούλων του, ό πρόεδρος Μυτάτων κ. Π. Σκλάβος μετά τινων συμβούλων του, ό πρό-εδρος Βιαραδικών κ. 'Ιωάν. Κοντολέων ή Μα-καρίνης, ό άντεπρόσωπος Μυλοποτάμου καί σύμβουλος κ. Μηνάς 'Ανδρόνικος καί Παν. Μεγαλοοικονόμος, ό κοινοτικός σύμβουλος καί άντεπρόσωπος Καρθονιάδων κ. Κώστας Λε-οντοίνης κ.κ. Εις τήν έπιτροπήν άπεστέλη-σαν εκ μέρους των λοιπών κοινοτήτων έπιστο-λαί συγχαίρουσαι διά τό έργον καί πληροφορού-σαι ότι ένοι των κ. κ. προσέδρων άνουσίζον εις 'Αθήνας καί ως εκ τούτων ή παρουσία των κατά τήν τελετήν ήτο άδύνατος. Έκτός των άνωτέρω παρέστησαν καί πλείστοι άλλοι έν ός ό κ. Μιχ. Μεγαλοοικονόμος, ό κ. 'Ιω. 'Ανδρόνικος, ό κ. Θ. Ταμβάκης, ό κ. Γαβριήλ Χάρος μετά δεκάδες φίλων του εκ Χώρας, διάφοροι εργολάβοι τεχνικών έργων, έν ός ό κ. Όμηρος Μιχαλόπουλος καί άλλοι τινές έμπειροτέχναι, ως οι κ. κ. Μπαγιώκος καί Μπουλιμπάσης, ως έπίσης καί οι παρ' τής έπιτροπής των έράνων όρισθέντες εκπρόσω-ποι αυτής διά τήν έπαιτείαν του έργου κ. κ. Γεώργιος Κασσιμάτης, Δημ. 'Αναστασάου-λος, Δημ. Νοταράς, Παναγ. Μαγονέζος, Γ. Σάμιος καί 'Εμμ. Καστρισιών.

Τό όραϊόν φίλων άντεπροσωπεύθη επίσης

Οι τρεις εκ των πάντα ιερών, όστις έτέλεσαν τόν άγιασμόν. Έξ άριστερών πρός τά δεξιά οι αιδεσιμώτατοι Κυριακός Χλαμπίας, οικονόμος Μηνάς Μα-γονέζος, καί Γεώργιος Κεντροτής.

έπαρεκτάτως. Παρευρέθησαν οι κυρία των πλείστον κ. κ. προσέδρων μετά των θυγατέ-ρων των καί άλλαι κυρία καί δεσποινίδες εξ όλων των πλησιόχων κυρίως χωρίων. Τό θέαμα των ποικιλοχώνων όμιληόντων των κυριών των Ιταμιών επί των πέριξ του χώ-ρου τής τελετής τοίχων ήτο γοαφικώτατον.

— Τριμητινών ζειπνον εις τήν 'Ε-πιτροπήν.
— Καταρτισμός των χωρικών.
— Αόγιοι του στρατηγού Κορω-ναίου.

Τό έσπέρας τής ίδιας ήμέρας ό πρόεδρος

Οι κατά τήν τελετήν παραστάτες εξ άριστερών πρόσ τά δεξιά κ.κ. 'Ιωάν. 'Ανδρόνι-κος, Μιχ. Μεγαλοοικονόμος, Γεώρ. Κορωνάος πρόεδρος κοινότητος Ποταμού, Κο-σμάς Φιλιγγίος πρόεδρος Φιλιγγιανών, Βατ. Μαγονέζος πρόεδρος 'Αρωνιαδικών, 'Ιωάν. Κοντολέων πρόεδρος Βιαραδικών καί Παν. Σκλάβος πρόεδρος Μυτάτων.

τοδούλιαν του κοινοφελεστάτου αυτού έρ-νου τήν εύγνωμοσύνην των, ως έπίσης τās θερμάς των εύχαριστίας καί τά συγ-χαρητήριά των πρόσ πάντα τά λοιπά έξ-ιότιμα μέλη τής κοινότητος έπιτροπής έ-ράνων, πρόσ άπάσας τās έν τή έσωτε-ρική καί έξωτερική ύποεπιτροπές, καί πρόσ πάντας τούς έν Αυστραλία καί 'Α-μερικη ή άλλωχού συμπολίτας καί ξένους ότινες ός έδοθήσαν εις τās ενεργείας σας. Πιθανόν, κ. Τσιτσίκου, κατ' ήν πυρόδον του έργου να συναντήσινε δυσχε-ρείας. Πιθανόν να ίδετε τόν φθόνον, καί τό ψεύδος, καί τήν ουκαρίαν, καί τήν ιδιοτέλειαν να έγείρουν ύρωσιαν τήν κε-φαλήν των. Μη ποτηθείτε όμως. Ουδέν μέγα έργον έπετελέσθη άνεν έμποδίων. Εις τό πλεονός σας, βεβαιωθείτε, ότι εύ-ρίσκεται ή όμύνημος καί οισηρά θέλησις του κυθηραϊκού λαού πρόσ εξασφάλισιν

γατών, υπό τās οδηγίας πεπεισμένων εργα-δονών, ήναγκε τήν νέαν δόδν σύμφωνα πρόσ τό καταστηθέν σχέδιον. Η όδός έχει πλέ-τος εξ μέτρων καί διέχεται διά μέσον σχε-δόν του χωρίου 'Αρωνιαδικά, άποσπασίσα οικίας, αυλάς, περιόβλια καί διάφορα χωρά-φια. Οι οικιστήται των άποκατομένων κτη-μάτων προθύμως καί εύχαρίστως άπεδέχθη-σαν τήν άλυκοπήν, μέχρι του σημείου να μη δεχθώσιν άποζημίωσιν.

Η έπιτροπή, άφού ένεκατέστησε τήν έπο-πείαν επί τής κατασκευής τής οδού καί συ-νέστησε τήν άνεν διακοπής εργασία, άνε-χώρησεν εις Πειραιά, ένθα συνεχομένη διά λόδη διαβήσαν άποσπάζει έξασφαλιστάς του έργου. 'Ηδη ή όδός διηνοήθη, κατ' ήν διάστημα τεσσάρων ήμερών, περί τά έθδο-μάκοντα μέτρα, πολύ δέ ταχέως θέλει προσε-γίη τόν ναόν του Σωτήρος, κάθωθεν του ό-ποιον διέχεται. 'Υπάρχει έλλας ότι, εύθες μετά τό αλάνισμα, όποτε θά άσθηθή καί ό άριθμός των εργατών, ή όδός θά προχωρή-ση ταχέως εξω του χωρίου 'Αρωνιαδικά.

Κατόπιν τής έναρξεως τής εργασίας τά κοινοτικά συμβούλια των πλησιόχων χωρί-ων, συνερχόμενα, θά κανονίσουν τήν συμ-μετοχήν των εις τό έργον διά προσωπικής έρ-γασίας των κατοίκων των.

— Νέαι παράλληλοι οδοί.
— Ένέργειαι ύποεπιτροπών.

Οι κάτοικοι τής κοινότητος Μυτάτων έ-ξέφρασαν τήν επιθυμίαν όπως κατασκευ-σώσι όδον μέχρι τής νέας τοιούτης Διακο-φτίου διερχομένης πλησίον του χωρίου των. Πρός τόν σκοπόν τούτον παρεκάλεσαν τήν έπιτροπήν έράνων να ενεργήσιν ώστε εις νέαν κάθεδον εις τά Κυθρα των μηχανι-κών διά τήν πασάλασιν του ύπολοίπου τμήματος τής οδού Διακοφτίου, έπιμελητόν καί τήν χάραξιν τής οδού Μυτάτων. Τήν ιδίαν έπιθυμίαν εξέφρασαν καί οι κάτο.κοι Κατρίσιανικών διά κατασκευήν οδού μή-κους χιλιομέτρον περίπου από Κατρίσιανι-κά μέχρι Φιλιγγιανικών. 'Υπάρχει δε-δαιγμένη ότι καί τά δύο αυτά νέα έργα πολ-λό σύντομα θά πραγματοποιηθώσιν.

Εις τās χείρας τής έπιτροπής έράνων έφθασαν εκ Μπρίσταν τής Αυστραλίας άν-τίγραφα θαυμασίας έκκλησίσεως τής εκάι ύ-ποεπιτροπής έράνων τής οδού Διακοφτίου πρόσ τούς έν Κούβαν συμπολίτας μας, ήτις καταλήγει ως έξης:

«Φρονούντες δε ότι πάντες οι κυθρίους έχομεν έπιτακτικόν κα-θήκον όπως μη κάφεδωμεν εις τήν φωνήν τής ιδιαιτέρας μας πα-τρίδος έκδύθηρα, ήτις ζητεί τήν βελθέειαν μας, εις παρακαλούμεν ό-πως εδραστεύμενοι άποστείλμη-τες τόν όβολόν σας εις ολονθήποτε

Εις τούς λόγους τούτους άπαντών ό κ. Τσιτσίκας ειπε τά έξης:

«Ο συμπολίτης μας στρατηγός Πάνος Κορωνάος προσκλήθει κάποιε ως ύ-ποεργών των Στρατιωτικών να γράψη τήν γνώμην του εις ένα παρυσιακόν λεύ-κωμα περί του τρόπου διά του όποιου θά